

3 - XI - 34

1)

Bona nit Mercè - Veus que la sta Plana haurà pensat mal de trobar-nos parlant tan ostensiblement de la salut? Jo m'he adonat que tu la senties pujar, i malgrat tot no t'he deixat hirs que ella ha estat dalt. Tenia sures de veure't. Com que sols ha estat un llamp, i no m'he fet passar les sures, et fare una estona de serenata.

La terra canta m'ha sorprès. Guardava la imatge d'aquella tarda de din messe passat amb una gran cura. Li he desistit moltes vegades, aquests dos darrers dies. Avui, si no m'he haguessis anunciat la terra canta, t'hauria respost es tens quatre mots d'alt, i t'hauria

pesat de no esforçar-te per mi. Compench
 que a aquella caixa plena de reliquies tingui
 per tu un interès molt superior a les nostres
 divagacions, i t'havia dit que podies concedir
 d'an-la exclusivament, les terres veies van
 tornar com valnesais. — És llan que també
 podies escriure'm i parlar-me d'ella. Però has
 preferit parlar-me de Déu.

L'Enriqueta et devia donar una llista
 dels llibres que he recordat com més vells per
 a interessar-me, entre els d'en Miquel. Alguns
 no s'enduguen la caixa, voldria enviar-me'ls?
 La Clarats era incapaç de lliurar-me'ls, i sols reu-
 do uns títols. Si em deixes tenir una bona
 volunta, podré tenir amb ~~es~~ més calma, d'en-
 tre ells, el que em sedueixi més.

5-21-74 6)

Cal que et senti el meu obediement del primer dia? És una bona característica, i em fa una mica de pena. Però no tinc independència econòmica per poder-te comprar els llibres d'en Vinyuel. No puc més que oferir-te el meu nom per en vols emprarant-hi a si d'obtenir algun record que, per delicadesa, no vull més demanar directament a la senyalat. Però, en tot cas, ha de ser amb la condició que no em donaris les gràcies, ni ni en parlaris més perquè cada recorda que no ho retremis, em parris tornar la pena - quasi la vergonya - de no haver pogut per ~~alguna~~ altra cosa.

Potser és cert que sigui una tapameia voler llegir els tatxats. El que no hauria sospitat mai és que aquests hessin una manera de cuidar l'aten-
ció. Quan hauri fet vos exercicis, ja em diràs com cal tatxar els paràgrafs desgraciats

perquè no resultin desviats. Perquè, pel que ^{3-XI-37} veig, ²⁶ va també en sota herça, de llegir sota el país . . . .

Quan et deia que tot el que ~~tenia~~ ^{ve} llegit sobre Déu em semblen puerilitats, em referia, solament, als teòlegs, i ve de confessar-te que mi ve llegit molt poc. Jo sento l'existència de Déu tan verta-ment com qualsevol altre, i moltes de les pa-s-sions que els místics han escrit i parla-mats pa-i amor a Déu, em semblen molt belles. Qui ho dubta? Ningú que sigui completament ra-tionalista o de l'home pot començar indifere-nt davant les Flacets de Sant Francesc, les memòries de Svedenborg o els poemes de Sant Joan de la Creu. També grans místics com Sant Agustí saben parlar sàviament de Déu, i saisir cap

poeta ha decidat d'acallar-lo o d'incorporar-lo una veia 3
o altra.

Però cap d'aquests senyors ha ~~l'important~~ vetés, explicar
com és Déu. Els ministres, que són els ~~que~~ que ve
diuen ambien més vea d' aquesta consciència, no traj
nassen mai, ~~tot tot~~ ~~de~~ ~~la~~ puja i sim
ple relació dels deliquis de l'èxtasi, de ta i emoció manifest
descripció dels efectes de l' ànima divina. ~~Ha~~ ~~no~~
to no saliria veure al pen de la lletra considerar les riures
de Santa Caterina, per er, mes que d' una manera
poètica o psicològica. No sols és l' èxtasi; totes les em
liàngnes, són liques en visions.

~~Donc pot ser si com una mica. A l'ha sent que no~~
~~la~~ ~~veia~~ ~~mea~~ hom

Però els teòlegs em han rimo. És clar que no és
ne llesit mai els mateixos en la part, perquè suposo
que deuen ser insuportables per als no iniciats.

Afortunadament, almenys els recopiladors i comen
taristes que, separant el spa de la palla, fan aquí

lle el pensament dels Pares de l'Església als pala
 dars il·lustrats. No veig que calgui llegir Sant Tomàs
 per saber a què atans-se respecte l'isulàstica,
 tal com no cal llegir el capital per saber què
 és el maradisme. I és el que deuen os pures ara
 l'Església, tot el dogma, el que no ha de ser venut serioument
~~... que el capital és el que ...~~
~~... que el maradisme és el que ...~~
~~... que el dogma és el que ...~~
~~... que el pensament és el que ...~~
~~... que el capital és el que ...~~
~~... que el maradisme és el que ...~~
~~... que el dogma és el que ...~~
~~... que el pensament és el que ...~~
~~... que el capital és el que ...~~
~~... que el maradisme és el que ...~~
~~... que el dogma és el que ...~~
~~... que el pensament és el que ...~~
~~... que el capital és el que ...~~
~~... que el maradisme és el que ...~~
~~... que el dogma és el que ...~~
 es comprava de ~~... persones~~, com la declinacions
 vestats, Jesús és ~~... i home~~ a la vegada, Déu
 es ~~... i inmutable~~, just i injust, possible
 i ~~... a la vegada~~, Déu va ~~...
 et ~~... et~~, etc etc etc, tot això
 era ~~... i simplement una il·lusió~~.~~

El meu Déu no és res de tot això, i em sembla ^{5-11-57 4)}
que - conscient de la petitesse de la condició humana -
mai no m'atreuís a pensar d'ell altra cosa que
això - Déu; un ésser infinit que heu vist, mai es
no ~~ve~~ me convenia. - Inimitablement ho, inimitablement
just, inimitablement bell, inimitablement savi.

~~que~~ ~~en~~ ~~alguns~~ ~~que~~ ~~no~~ ~~comprendo~~ ~~per~~ ~~què~~ ~~el~~ ~~meu~~
~~tre~~ ~~trou~~ ~~per~~ ~~què~~ ~~la~~ ~~doctrina~~ ~~religiosa~~ ~~no~~ ~~ve~~ ~~de~~ ~~ca~~
~~morall~~ ~~de~~ ~~deus~~.

li Eranags El quart evangeli és molt bonic, certament. Sant Joan Evangelista tenia un gran talent de màtic i era un retòric com una casa. Una mena d'Ornament. Si no que, sembla que l'Anacàlisi no és escrit d'ell mateix, hi ha i tot cal diria col·locar-lo entre els redactors dels evangelistes.

Però no és només retòrica el que hem buscat en els
 Evangelis! A més hem vist massa clarament
 les deformacions i les postitzes que les "coses d'agra" ^{de}
 aconseguen d'afegir als texts dels evangelis sinòptics.
 Així és especialment clar en la qüestió de les relacions
 de Jesús amb els seus germans ~~de la seva mare~~
 (o germanastres); de la seva mare. ~~Com a~~ Cap
 dels altres Evangelis la cita entre les dones que assistien
 al menjar de la ceta. La llegenda de la dolçosa conversen
 en sant Joan, ... hem notat però les gradacions i
 les els textos ~~que~~ que, a partir del primitiu de Marc,
 Mateu i Lluc passen a l'Evangelis grec. Però de
 Lluc a Joan ~~se~~ hi ha un salt tan considerable
 que no és estrany que aquells que no consideren
 d'inspirats ^{directament} els quatre textos, o mínim
 el darrer amb més reserves encara que és altres.

3-11-07 5

Vull aclarir-te més que t'entengja tant. Comença per dir-te que no em devia d'esser amb veïnis. Si t'he dit que el teu catolicisme em irrita per un tot neguit de creient, va ser justament la que em va fer venir a tu. ~~Fera la teua reticència~~. Allò fou una de les coses, no pas la sob. pot'ser si, la que va acabar de fer el pes. I no sola ment el teu cede, sino la teua manera de cede. No em negaries que el teu cede està ha tant s'és en aquests medis, i per ell, no calia vas que les cap distinció entre tu i els altres. Però la teua manera de cede em va semblar diferent, i vas imposar que m'espantaria. No penso vas haver-me ~~espantat~~ ^{equivocat}. Una persona que, ultra moltes ptes i variades seduccions, tingui un sincer esperit religiós, sigui qui ma sigui la seva

Totes que és tibat, confessor,
 Confessió, em farà sempre bona companyia. Si mai
 m'equivoqués i toco amb una "catagorista imperliment" i
 com dios tu, ho sentiré molt; si em ve de gust,
 hi respondre amb les seves mateixes dimes, i si
 no i engorseré a bala.

És clar que tinc una impressió del que
 deu ser el teu "estímul interior" - És perquè aquell
 ta impressió és bonica, que tinc gana de
 sentir-te'l contar. Però si tens algun altre ve
 escriure'n, guardem-ho per a l'aura de les
 hores vella, a la biblioteca, en que
 un vas explicar-me aquell cel.

Aquest matí (ja som dijous) - te relect matí
 des de casa per via indirecta. Un amic que al
 un ser a l'heida ha relacionat aquest matí per
 encàmic del pare - té un aire que no n'heida, que
 ells estan he'. No se' i'abast d'aquest venom. suposo

que deu limitar-se al pare, la dita, i la ^{3-XI-07} Núria.
De moment, ells no interessaven més que ningú
altre de dita. - Però ara voldria saber... No hi
ha manera de parlar-hi, encara. Però, podria
ser.

Adem i bona nit

Perdona la mala netra de i'ncaba ment
d'aquesta tarda. Li ho heu volant, per acabar
alany de la set, i volant-me de tres. Combis
que podràs descobrir-la.